

Werken in tijden van corona én in quarantaine

“Het is pittig, maar ook dit hoort bij ons vak”

Ze is verzorgende IG op de Immenhof in Nieuw Graswijk. Als meisje kwam ze er al, toen haar moeder haar wel eens meenam naar het werk. Inmiddels werkt Cynthia Timmer zelf al 12,5 jaar bij Interzorg, omdat de zorg voor haar als een roeping voelt. Maar: blijft die passie overeind wanneer je helemaal ingepakt op jouw afdeling – die in quarantaine is – je werk moet doen? Op deze pagina blikt Cynthia terug op het najaar van 2020. Gelukkig is de hele afdeling inmiddels lang uit quarantaine en is iedereen gezond.

Ze begint al te stralen wanneer haar wordt gevraagd naar de mooie momenten in haar werk met jonge mensen met dementie: “Die glimlach die je af en toe krijgt of even die gezichtsherkenning, daar doe je het voor”, vertelt Cynthia. “Met name op deze afdeling is het één van de belangrijkste dingen om warme, liefdevolle zorg te geven. Wanneer mensen zich verloren of verdrietig voelen, even een arm om hen heen.”

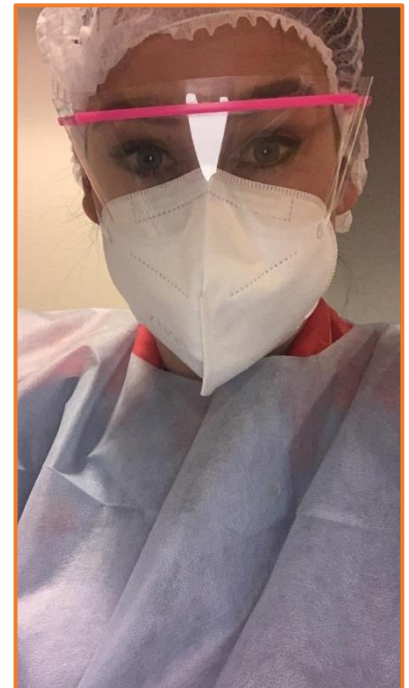
Zorg met een mondkapje

Maar: die arm om de schouder en de gezichtsherkenning, dat werd opeens een stuk lastiger toen corona zijn intrede deed in Nederland. Het begon met het dragen van mondkapjes op de afdeling: “Dat maakte ons werk wel een stuk onpersoonlijker, omdat onze cliënten heel sterk reageren op onze gezichtsuitdrukkingen.” Daar konden sommige cliënten niet direct aan wennen, aan het mondkapje bij ‘hun’ zorgmedewerkers: “Sommigen werden wat angstig of wilden juist niets van ons weten. Maar dat ondervingen we door rustig te spreken en af en toe een grapje te maken, ook over het mondkapje. En natuurlijk door duidelijk laten weten wie we waren. Het was vooral een kwestie van veel geruststellen.”

Maar toen er meerdere mensen op de afdeling – cliënten zowel als collega’s – in het najaar van 2020 positief werden getest, veranderden de mondkapjes in isolatiepakken. De Immenhof ging in oktober als complete afdeling in quarantaine.

Een hele afdeling in quarantaine

Hoe leg je aan mensen met dementie uit dat het dagelijks leven op de afdeling er anders uit ziet? “Dat was bijna niet te doen”, verzucht Cynthia. Cynthia heeft zich meermalen laten testen – onder andere omdat ze corona-achtige klachten ontwikkelde – maar steeds met een negatief resultaat. De meeste zorgen maakte ze zich eigenlijk om ‘haar’ cliënten: “Ik dacht natuurlijk aan mijn gezin maar vooral ook ‘gaan onze mensen dit halen?’.”

Super opvang & fijn team

In die *rollercoaster* van hectische werkzaamheden, 'zorgen voor', de onhandigheid van isolatie en omgaan met de emoties van anderen (en jezelf) was er gelukkig goede opvang geregeld, vertelt Cynthia: "Onze zorgmanager, Marijke, is echt een topper. We werden super opgevangen, zij hielp ons waar nodig en was en is altijd bereikbaar. We hebben ook een heel fijn team. We groeiden in zo'n quarantaineperiode eigenlijk nóg meer naar elkaar toe." Maar ook vanuit de andere afdelingen waren er tal van steunbetuigingen: "Eigenlijk iedereen in Nieuw Graswijk leefde erg met ons mee. We kregen regelmatig chocolade en mooie kaartjes."

Al het vanzelfsprekende moet vooraf bedacht

Is het zo langzamerhand nog wel vol te houden, werken met allerlei maatregelen? "Ja hoor, we houden het zeker wel vol", zegt ze monter. "Maar pittig is het wel, in zo'n quarantaineperiode moest je al het vanzelfsprekende met voorbedachte rade doen. We mochten bijvoorbeeld niet eten of drinken op de afdeling. Normaal dronk ik een paar flessen water tijdens een dienst, nu moest ik echt tijd maken om helemaal uit dat pak te gaan en even te gaan zitten."

Gelukkig zijn de isolatiepakken al een paar maanden niet meer nodig omdat er geen besmettingen meer zijn. Dat is voor een groot deel ook te danken aan de familieleden die zich goed houden aan de regels en begrip tonen voor de maatregelen die nu nog gelden.

Niet aangetast

Cynthia heeft goede hoop dat de quarantaine niet heel lang meer zal duren: “Als het goed is, kan de uitslag van de nieuwe tests elk moment binnen komen, ik ga er eigenlijk vanuit dat we geen nieuwe besmettingen hebben. Dus dan zou het de goede kant op gaan.”

Heeft het invloed op haar werkplezier? “Dit alles? Nee hoor, het heeft mijn passie voor de zorg niet aangetast. Integendeel.”